

LITERATURA

El Cervantes premia la poesia insubmisa de Caballero Bonald

L'escriptor de Jerez, de 86 anys, considera que era el seu torn

José Manuel Caballero Bonald va ser distingit ahir amb el premi Cervantes, el Nobel de les lletres hispàniques. El guardó reconeix un dels representants més destacats de la Generació del 50.

XAVIER CERVANTES

BARCELONA. Luis Goytisolo va felicitar ahir "el bon poeta" Caballero Bonald, guardonat amb el premi Cervantes de les lletres hispàniques. També podria haver dit el poeta insubmisa, defensor de la insubmissió. O l'escriptor que no concep la literatura despullada de preocupacions estilístiques. O l'home que diu que la poesia és "un bon antídoto contra la por". Tot això és José Manuel Caballero Bonald (Jerez de la Frontera, 1926), representant de la Generació del 50, juntament amb Jaime Gil de Biedma, Juan Goytisolo, Antonio Gamoneda, Juan García Hortelano i José Ángel Valente, entre d'altres.

"Era el meu torn", va dir ahir Caballero Bonald, quan va saber que el ministeri de Cultura li havia concedit un premi, dotat amb 125.000 euros, al conjunt de la seva obra. "Crec que em corresponia per edat. M'ha animat una mica perquè, com que no estic gaire bé de salut, m'ha estimulat", va explicar abans de fer broma: "Sóc l'escriptor més vell que existeix a qualsevol lloc". L'humor i l'escepticisme no l'han abandonat als 86 anys. Ahir va reconèixer que li ha estranyat guanyar el Cervantes precisament ara, perquè ell no és "gaire del gust" del Partit Popular.

Un bon poema justifica una vida

Poeta, narrador i assagista, a vegades tot alhora, Caballero Bonald va publicar a principis del 2012 *Entre guerras* (Seix Barral), un poema de tres mil versos que es pot llegir com una autobiografia que complementa els llibres de memòries *Tiempo de guerras perdidas* (1995) i *La costumbre de vivir* (2001). Tots tres són una finestra oberta a la vida d'un autor, també expert en flamenc, que per damunt de tot es considera poeta. "Un bon poema justifica tota una vi-

Caballero Bonald en una fotografia feta a Sevilla el febrer d'aquest any, després de publicar *Entre guerras*. JOSE MANUEL VIDAL / EFE

da", va dir fa uns anys. La vida literària de Caballero Bonald va començar amb la publicació del poemari *Las adivinaciones* (1952). Quan va enllestir *Memorias de poco tiempo* (1954), la seva veu ja era poderosa. El febrer del 1959 va viatjar a Cotlliure per participar en un homenatge a Antonio Machado. La fotografia d'aquell acte va immortalitzar la Generació del 50. Aquell mateix any va guanyar el premi Crítica amb *Las horas muertas*, i després es va traslladar a Bogotà, on va fer de professor de llengua i humanitats a la Universitat de Colòmbia.

Durants els seus viatges per l'Amèrica Llatina va escriure la novel·la *Dos días de setiembre*, premi Biblioteca Breve de Seix Barral. El llibre és una dura denúncia de la societat de Jerez, i Caballero Bonald va haver de sentir veus que pràcticament l'acusaven de traïr la seva terra. Quan va tornar a Espanya, el van detenir per raons polítiques. Tot i així, el poemari *Pliegos de cordel* (1963) va mostrar el poeta insubmisa que més tard tornaria a rebre

l'atac del règim franquista, que el va tonar a empresonar. L'antifranquisme radical també amara l'obra poètica i narrativa de Caballero Bonald durant els primers anys 70, sobretot en la novel·la *Ágata ojo de gato* (1974), en què Doñana és el paisatge de la degeneració moral.

Manual d'infractors

Amb *El descrédito del héroe*, (1977), cim poètic d'alè barroc, va tornar a guanyar el premi Crítica. Després va seguir acumulant reconeixements, com el premi Plaza & Janés per *En la casa del padre* (1988), el Reina Sofia de Poesia Iberoamericana (2004) i el Nacional de les lletres espanyoles el 2005, quan va aparèixer el poemari *Manual de infractores*.

Després de publicar *Entre guerras* va assegurar que ja no escriuria cap llibre més. "No puc plantejar-me una novel·la o un assaig a llarg termini", va dir. Però va deixar la porta oberta a escriure "algun poema".

en breu

Miquel Barceló, doctor 'honoris causa' de la UPF: "Jo pinto i prou"

La Universitat Pompeu Fabra va investir ahir doctor *honoris causa* l'artista mallorquí Miquel Barceló (Felanitx, 1957) per la seva "impressionant contribució a la pintura i a l'escultura contemporànies, manifestada en una trajectòria que combina arrelament a la terra amb una capacitat immensa d'esdevenir un artista global, i que s'expressa en una obra singular en què mostra les aspiracions, les angústies, l'alegria i la tristesa dels éssers humans d'avui dia". En l'acte d'investidura celebrat al campus de la Ciutadella, Barceló va defensar que, contràriament al que s'ha aventurat des de fa anys, la pintura no està morta. Barceló va acabar la intervenció parafrasejant el també pintor Joaquim Mir: "Jo pinto i prou".

L'edició 2013 del festival Faraday de Vilanova i la Geltrú serà l'última

El Faraday s'acomiada. El Molí de Mar de Vilanova i la Geltrú acollirà del 5 al 7 de juliol del 2013 l'última edició del festival de música independent. Pere Agramunt, codirector del Faraday, considera que han "esgotat un cicle" i que volen acomiadar-se quan el festival encara "viu un moment dolç". En aquest cas, la crisi no és la causant del final. "La crisi ens ha afectat parcialment. Som un festival especialitzat i sempre hem quadrat els pressupostos, però ja fa uns anys que parlàvem de plegar", diu Agramunt. L'última edició serà també la desena. Per això preparen un cartell especial. "Teníem la política de no repetir cap artista que ja hi hagués actuat abans, però potser rescatarem algun grup que hagi passat pel festival", explica.

elcapicua
www.elcapicua.cat

SUBSCRIU-TE
DES DE 19,9€

LA CARA DIVERTIDA
DE L'ACTUALITAT

l'única revista satírica en català!

